

חדש על שולחנו...

גרונלה ירושלים — תלמה יצאה לשוק עם סידרת מוצרים חדשה גרונלה עם דבש. גרונלה עם רב-צימוקים ושקדים, עם אננס וקוקוס ועם תמרים וחורובים. כבר רובר רבות על השיבות הישנים למערכת הגוף, ומה שמנסות החברות לעשות, זה לתת קצת טעם לכריאות.

השימושים של הגרונלה הם: תוספת ליוגורט, לשמנת, לחלב, לדייסות, עשיית חטיפים, תוספת לסלטים, אפיית לחם, עוגות ועוגיות, ציפוי גלוגות ותוספת לגלילות. במיטבחה של פיליס גלור, שם נערכה מסיבת העיתונאים, טעמו מן המטעמים, וממש היה קשה לנחש שהם בריאים. תבילה של 400 גרם — 4.80 שקלים.

ואם תלמה יוצאת לשוק עם גרונלה, מה עושה אסם? יוצאת לשוק עם פרינולה כמוכן.

פיליס גלז'י

מסיבת עיתונאים במיטבחה

תערובת דגנים קלויים עם צימוקים ושקדים, עם פירות טרופיים, או עם תפוחי-עץ וקינמון. השימושים של הפרינולה כמו של הגרונלה. בריא וגם טעים. תבילה במיסקל של 400 גרם — 4.50 שקלים.

הגשמת חלום חובה

בפלורידה אשר בארצות הברית גר רויה, ילד חולה סרטן בן 7. הילד, היודע כי ימיו ספורים, חולם רק על דבר אחד. הוא חולם להיכנס לספר הישאים של גינס בתור הילד שקיבל את מיספר הגלויות הרב ביותר בעולם.

הסיפור הזה נודע למישהו בפלורידה, שסיפר את זה למישהו בניו יורק, שסיפר את זה למישהו אחר, שסיפר הלאה, וכך זה הגיע לרן הרב, שסיפר לי, וביקש לעשות משהו בעניין.

כתובתו של רויה היא:

David
1820 Arabian Beach
West Palm Beach
Florida 33406
U.S.A.

אנא

דין התנועה זה לסבך הכל

בראשית היו השכל, ההשכלה והזיכרון. בראשית, שהיה צריך לחשב כמה זה 11 כפול תשע היה מאמץ רגע את השכל, מביט למעלה ומיד היה מגיע לתוצאה של 99.

אחר כך המציאו את הנייר והעפרון, וכדי לרדת כמה זה תשע כפול 11 היה הנראים רושם את שתי הספרות על נייר וצ'ק-צ'ק היה מקבל את התוצאה.

אחר כך המציאו כל מיני חרזים שעל-ידי הזותם אפשר היה לחשב כמה זה תשע כפול 11.

ככה עברו הרבה שנים. המכונות תפסו את מקומו של האדם. לאדם היה הרבה זמן פנוי, וכדי להתנקם במכונות הוא התחיל להמציא עוד מכונות. עד שהגיעו למחשב. בהתחלה זה היה כלי גדול ומאיים שתוך זמן קצר ורעש גדול היה מכפיל תשע ב-11 ונותן תוצאה. לפעמים נכונה ולפעמים לא נכונה, כי איזה חוט הסתבך, או מקש התקלקל או כפתור התחלף. אבל הגברים קנו.

במשך 15 השנים האחרונות המציאו מאות סוגי מחשבים והגיעו גם לכאלה שגורמים כמו כרטיס אשראי. ולאורך כל הדרך — הגברים קנו. לכל יצור ממין זכר היו בין שישה ל-12 מחשבים. החל מהגדולים שמוציאים נייר כמו במזנון, ועד לדקים והאלגנטים הללו שמתמלאים מאנגריית השמש. כל זה כמוכן בשביל לעשות חשבון פשוט, של למשל, אם הדולר עומד היום על 1.81 אז כמה יעלו לך 500 דולר.

יותר מאוחר, כשנגמרו כל החידושים במחשבים הקטנים, הקטינו אותם עוד יותר ותקעו אותם על שונוי יד. כל הגברים קנו. אתם מכירים איזה גבר שאין לו שונוי הכולל מחשב? אולי באוגנדה יש כאלה. כאן לא.

הרי כל אחד יודע שאי-אפשר לעשות שום חישובים במחשב-שונוי, כי הכפתורים פיצפונים, וכל אצבע ממוצעת נוגעת מייד ב-5 כפתורים, ומרפיסה מיספרים כמו החוב הלאומי של ישראל. אבל האצילות מחייבת מחשב-שונוי, או זה מה שיש לכל זכר המכבד את עצמו.

אחרי שנתיים של מחשבים כאלה, גם הם לא היו יותר חידוש, ולכל שמוק היה שונוי-מחשב, והיה צריך לצעוד צעד אחר קדימה. אז המציאו את הספר-טלפון הממוחשב. בהתחלה בגודל של קופסת-סיגריות, אחר כך בגודל של קופסת-גפרורים, יותר מאוחר בגודל של כרטיס-אשראי, ואחר כך בגודל-לא-גודל שמתחבר לשונוי. ספר-טלפון ומחשב בשונוי. בראוו:

אז מה אם האותיות קטנטנות ולא רואים כלום בעין בלתי-מוזיינת? אז מה אם זה מתקלקל כל יומיים? גבר, אם הוא גבר, חייב מכשיר-פלאים כזה וע כ ש י! בהתחלה אחד קנה את הפלא בחו"ל וגם קנה עוד אחד בשביל החבר הכי טוב שלו בארץ. אחר כך הפלא הגיע ארצה ואפילו אנשים פשוטים יכלו להרשות לעצמם להיות מתוחכמים ולרכוש מישר-אקרב על-היד, שאף פעם לא משתמשים בו, כי את הטלפונים במישרד משיגה לו המזכירה ובבית — האשה, וחישובים הוא כמילא לא צריך, כי יש לו ווארד-חשבון ומנהל-בנק ועורך-דין ובעל-מכולת וכל שאר המיקצועות שלפי מיקצועם יודעים לחשב חישובים.

הנה הגענו לחלק האישי — הפרטי שלי, שגם הוא, כמו שאתם מבינים, ממין זכר, הוא בעל רכוש רב בעיניו מחשבים. היו לו, לפי הערכה צנועה כ-20 מכשירים כאלה. היה לו גם אחר שהביא לו כבוד בכל מסיבה, כי אפשר היה לצייר את הספרות ואת סימני הפעולות על זכוכית השונוי ופתאום היתה מופיעה התוצאה — זאת אומרת, לפעמים.

במשך שנים היה הפרטי שלי מאוד מאוד מהתפתחות הטכנולוגיה בביתנו, ובכל פעם הוא היה מראה לי את הרכישה החדשה ואומר לי: "נו, מה את רוצה לדעת, תגיד לי מיספר?" אבל אני לא רציתי לדעת כלום, אילו רציתי לדעת, הייתי לוקחת נייר ועפרון ותיכף הייתי יודעת בעצמי.

ושוכן תלמה — הפעם סידרה של מרקים חדשים. מרק מיניסטרונג, מרק סיני נוסח פקינג, מרק גולוש, מרק ערשים. קופסה ובה שתי שקיות מרק להכנת שלושה-ארבע מנות כל שקית — 2.97 שקלים, וזה מה שיש לי להגיד על המרקים החדשים.

גם סידרת הקדרה המהירה של אסם הגיעה לדוכנים בימים אלה. את הארוחה הארוזה במגשית אין צורך להחזיק במקפיא או במקרר. הארוחה מצריכה חימום של רבע שעה והגשה כסידרה: זוה עוף עם אורז ותיירס, עוף עם אורז ברוטב מיזרחי, מוסקה ברוטב עגבניות ותפוחי-אדמה, עוף עם ירקות ברוטב קארי. המחיר 8.80-9.50 שקלים.

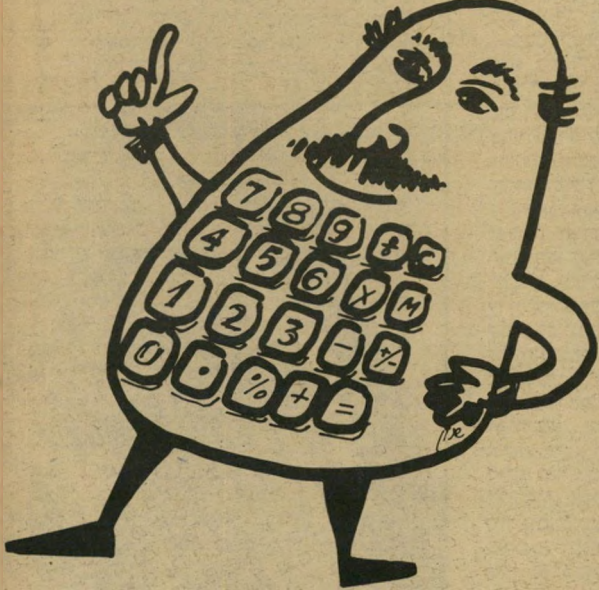
מוכיר את ארוחות-הטלוויזיה באמריקה — למי שאוהב את זה.

ואם אסם יצאה עם ארוחות מוכנות, האם סנפורסט תשתוק? כמוכן שלא: סנפורסט יצאה עם סידרת סבתא טובה שבה חמישה סוגי מרקים (מזויינים), שני סוגי ממר לאים (טעים) וארבע סוגי פשטידות (טעים), אבל מלוח מדי). הכל ארוז במגשיות אלומיניום ודורש חימום.

מרק הפטריות למשל (4.75 שקלים לכמות המספיקה לשישה סועדים) כבר התקבל בביתנו כאורח קבוע.

ככה עברו השנים עד שגילו באמריקה את ספר-הטלפון האלקטרוני. חבר אחר חזר מחו"ל והביא כזה. אחר כך חזר עוד חבר והביא עוד אחד. הבעל שלי עדיין שתק. אחר כך חבר שלישי קיבל מתנה מהדוד שלו. שוב הפרטי שתק, אבל כבר היה לו לאי-קל להתמודד עם הסביבה. לא היו לו שום תוכניות לנסוע לחו"ל בזמן הקרוב, והוא גם התבייש וגם לא היה לו נעים לבקש ממישהו שיביא לו מחו"ל. אז הפרטי שלי נשאר כמעט האחרון שלא היה לו ספר-טלפון ממוחשב. מה שלא הפריע לו, אגב, לטלפן ולקבל שיחות במשך שעות ארוכות כל יום.

ואו, יום אחד התפרסמה מודעה נהדרת בעיתון אמריקאי. במודעה היה כתוב שכל מי שיחתום על מנוי לשנה לאיזה עיתון כלכלי אמריקאי יקבל מייד בדואר חזור... אתם יודעים מה. הפרטי שלי מבין בכלכלה בכלל,

ובכלכלה אמריקאית בפרט, כמו שאני מבינה את הראש של אריק שרון או את פסוקו של יום. אבל שום כלכלה לא תעמוד בינו לבין האושר, והבן-אדם שלח צ'ק לאמריקה וקיבל את המחשב וספר-הטלפון כמו שהבטיחו. כן, הוא עדיין מקבל את השבועון, אבל למי זה איכפת.

ביום שהגיע המכשיר היתה שימחה גדולה בבית. במשך שבוע ימים העמיסו הפרטי ובנו את המחשב במיספר-טלפון של החברים, הקרובים והבאים-איתו-במעג. היו אמנם איאלו אידיוקים בשמות וכן גם במיספר-הטלפון שלהם, אבל במיטבחה שלנו לא מתרגשים משטויות.

עברו חודשים, עברה שנה. בכל פעם שצריך שימחה גדולה את מיספר-הטלפון של משה כזה, למשל, צריך לזכור איזה מיספר רץ יש לו. אבל אי-אפשר לזכור איזה מיספר רץ יש לכל אחד מ-50 השמות שבתוך המחשב, ולכן מתחילים להריץ את כל הרשימה. פעם זה לוקח רק דקה, אבל פעם אחרת זה עניין גדול, מסוכן ובסוף יוצא מיספר לא ברור, שלא לדבר על כך שהארוז הוא רק בראש, ולא נז, ולא תמיד אפשר לראות את מה שכתוב. אמנם בבית, על השולחן, מונח ספר-טלפון ענק ובו אפשר למצוא כל מיספר בשתי שניות, אבל בחוץ, כשצריך לטלפן, מתחילה הבעייה.

עוד רגע, רבותי, סוף הסיפור כבר מגיע. לפני שבוע חזר הבן הביתה ואמר לאביו בשימחה: "יש לי בשבילך מתנה נהדרת שחשנה לך את החיים".

הילד קנה לאביו פינקס קטן, מחולק ל-22 אותיות. לכל 3 דפים אות אחת. הם רשמו בפינקס את כל מיספרי הטלפון, ועכשיו בכל פעם שצריך לחפש את מיספר הטלפון של נעמי גלעד, פותחים בו, וכשצריך לחפש את שלמה רונצווייג, פותחים בו, ואגב, אם תצטרכו לעשות חשבון, תגידו לי, אני עושה ברגע. כמה החיים יכולים להיות פשוטים, כשנותנים לילדים לנהל אותם.

מאוד והכנתם דורשת 20 דקות של חימום בתנור. מחיר — 12.53-15.82 שקלים לק"ג.

— אגב אוכל, ט"ו בשבט בשער. זכרו שאוכלים הרבה פירות, ותראו כמה יפה אפשר לסדר אותם. את התמונה שלחו לי ממועצת-הפירות.

סידור שולחן פירות לט"ו בשבט אפשר לסדר אותם יפה

עמית